

Escales del Baluard

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Plaça del Baluard

Coordenades:

Latitud: 41.23443
Longitud: 1.81142
UTM Est (X): 400393
UTM Nord (Y): 4565463

Classificació

Número de fitxa: 08270 - 396
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle: XIX
Any: 1892
Autoria de l'element: Salvador Vinyals i Sabaté (1847-1926)
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: La normativa del Pla Especial obliga a la restauració general de tots els elements.
Protecció: Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Pla Especial, 396. 2006
Accés: Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Sitges. Plaça de l'Ajuntament s/n. Sitges-08870
Autoria de la fitxa: Núria Nolasco Azuaga
Data de registre de la fitxa: dj., 06/07/2006 - 02:00

Descripció

Es tracta d'una escala que comunica la plaça del Baluard (front de l'església parroquial de Sant Bartomeu i Santa Tecla) amb l'espigó que defensa la platja de la Fragata. L'escala, tipològicament parlant, és de dues vingudes, amb un primer tram que disposa d'un tractament monumental, i un segon més senzill, producte, probablement, d'una reforma posterior. El primer tram disposa de dos replans intermedis, el primer dels quals (el més oriental) és molt més curt que el segon, projectat amb un desnivell considerable. A cadascun dels extrems d'aquest tram hi ha instal·lades unes parelles de fanals, amb base de pedra i damunt de les quals s'alcen les columnes (amb un èntasi apreciable) que sostenen l'enllumenat pròpiament dit. Les baranes de l'escala estan fetes de balustres amb un passamà motllurat força ample entre matxons. Damunt d'uns dels matxons del segon replà hi ha sengles gerros decoratius. A nivell del primer replà es disposen dos bancs entre les balustrades i en el segon replà (més llarg) se'n disposen tres a cada costat. El segon tram d'escala (segona vinguda) té un tractament molt simple, sense baranes ni cap tipus de monumentalitat remarcable.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció II. La finca està catalogada com una construcció de tipus C.

Història

Aquesta escala monumental va ser concebuda originalment com una part de l'embarcador construït en el lloc tradicionalment conegut amb el nom de La Punta, on s'aixecaven les antigues torres de defensa de la població. L'any 1890 el consistori sitgetà, va formar una comissió encarregada de dur a terme la reforma d'aquest indret; hi jugà un paper destacat el llavors director de l'Eco de Sitges, Josep Soler i Cartró. Poc a poc es va definir la idea de projectar una gran escala que connectés còmodament amb el baluard i la platja. En la comissió municipal hi participaren personatges destacats de la societat sitgetana del moment; hi figura el propi Josep Soler Cartró, Francesc Batlle, Gaietà Benaprés, Bartomeu Carbonell, Pere Forment Josep Martí, Joaquim Miró i Salvador Vilanova, entre d'altres. Aquest organisme va demanar a l'arquitecte Salvador Vinyals que projectés la millora de l'indret, presentant una proposta que s'aprovaria per subscripció popular. El projecte d'ornamentació de La Punta data d'inici de l'any 1891 i fou exposat públicament en la redacció de l'Eco de Sitges. Els sitgetans que expressaven la seva conformitat podien col·laborar econòmicament en el finançament de les obres; especialment interessant era la participació dels que es trobaven ubicats en les colònies espanyoles. El mes de març de 1892 les obres van ser adjudicades a Gaudenci Mirabent per la quantitat de 8.217,99 pessetes. L'obra però, no es veurà finalitzada fins l'any 1900, un cop superades definitivament diverses dificultats econòmiques. L'autor de l'edifici, Salvador Vinyals i Sabaté [mestre d'obres-1868; arquitecte-1877], deixeble d'Antoni Robert, és autor del projecte de l'Ajuntament de Sitges i de diferents edificis de la vila i de l'Eixample barceloní. Entre altres obres, comparteix amb Antoni Robert l'autoria del nou monestir de Sant Pere de les Puelles a Sarrià i amb Domènec i Estapà, el projecte de la presó Model de Barcelona. A Sitges és un bon exponent de l'estil neorenaixentista que es desenvoluparà dintre del eclecticisme.

Bibliografia

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges. Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006)

